

Kizökent idő

[ShakespeareLátó - 2014. április]

SZ. L. LEVELE K. E-NEK, W. S. FORDÍTÁSA KÖZBEN

(A 14. Shakespeare-sonett kezdősorára)

„Nem fejtem a csillagok titkait,
nem kémlelek sem földet, sem eget;
mit érdekelne, mi új, s mi avítt,
jövő vagy múlt, a lehet, nem lehet?
Csak azt tudom, hogy míg te vagy, vagyok,
s amíg Veled, némán áll az idő,
s egy kurta óra sokkalta nagyobb,
mint a hiány, mi belőle kinő. –
Pedig az óra, s a perc is: „lopott”,
s aztán fullasztó hetek, hónapok,
bő lakomákra ínséges torok
jönnek, míg megint újra felragyogsz;
s a titkunk a csillagok titka lesz:
kié vagy, tőlem mindig visszavesz.”

Kategória: ShakespeareLátó
Denumire autor: Fekete Vince

Látó Szépirodalmi Folyóirat